

[Jørgen Jørgensen.]

Det ærede Medlem sagde, at Befolkningen, Arbejdere og Tjenestemænd, vil ikke helt kunne forstaa, at Priserne nu sættes op. Jeg har nævnt, at for den enkelte Familie vil det, at Margarinen gaar ind i Forbruget, betyde, at der ikke bliver nogen reel større Udgift, og Hjemmemarkedets Pris paa Flæsk ligger 10 Øre over det, det ærede Medlem selv var med til at foreslaa pr. Kilo. Hvor store Udslag det vil give i Prisen, ved jeg ikke. Meget betyder det, saa vidt jeg kan skønne, ikke for den enkelte Familie.

Men altsaa, dengang det ærede Medlem havde en Mulighed for at faa lavere Priser paa Hjemmemarkedet, forsøgte han Lejligheden og trak sig ud af Forhandlingerne med det Resultat, som det ærede Medlem meget vel vidste vilde blive Resultatet, naar han og hans Parti holdt sig udenfor.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen har nogle Gange railleret over vore Bemærkninger om, at Husmændene ikke ønskede en Særstilling. Det ærede Medlem var Tilhænger af, at det Tilskud til Nedsættelse af Foderstofprisen, som han var Talsmand for, i væsentlig Grad skulde komme det lille Landbrug til gode. Jeg har givet Udtryk for ved Sagens første Behandling, at jeg var Tilhænger af, at man satte Foderstofprisen ned. Jeg mener, det vilde have god Virkning paa mange Omraader, foruden at det for Landbruget vilde være lige saa tjentligt som en højere Smørpris. Men Landbrugsministeren har i Udvalget fremført Argumenter mod en særlig Tilskudsordning til Nedsættelse af Prisen paa Foderstoffer, Argumenter, som jeg ikke kan afvise, som jeg tillægger ikke ringe Vægt. Da der blev Udset til, at Foderstofferne kunde sikres til en Pris af ikke over 60 Kr., fandt jeg det derfor mere formaalstjenligt for Landbruget at sikre en Pris paa de 4 Kr. 80 Øre for Smørret og en Pris for Foderstoffer paa ikke over 60 Kr., end at gaa ud i Eksperimenter med Tilskud til Nedsættelse af Foderstofprisen, hvilket jeg maatte erkende, Landbrugsministeren havde vægtige Argumenter imod.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen vil imidlertid stadig mene, at en Tilskudsordning, hvorefter Husmændene faar en begunstiget Stilling med Hensyn til Prisen paa Foderkager, vil være mere rationel og tiltalende end en almindelig Ordning som den, vi foreslaaer gennemført nu. Det kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem i. Det, som er Formaålet med disse Lovforslag, er at animere til størst mulig Produktion,

at søge at opfordre alle, hvad enten de har større eller mindre Bedrifter, til størst mulig Smørproduktion, og derfor er det af Interesse, at Oliekagerne kommer ud til Køerne der, hvor de udnyttes bedst, enten de staar det ene eller det andet Sted, og jeg tror ikke, at Husmændene ønsker, de ved en saadan Fordeling skulde have gunstigere Vilkaar end andre.

Naar det ærede Medlem henviser til den Stilling, som Husmændene har i Øjeblikket, hvor 1 Mill. Tdr. Afleveringskorn bliver anvendt til Fordelingskorn til de mange smaa Brug, kan denne Sammenligning slet ikke bruges.

Denne Ordning bygger paa den rent faktiske Ting, at det Landbrug, som under Krigen, da Afspærringen var total for Indførsel af Fodermidler, var gunstigere stillet end alle andre og havde en Forpligtelse til at forsyne Befolkningen og bidrage sit til at holde Virksomhederne i Gang, gik ind paa at aflevere Korn, ogsaa den nævnte Million Tdr. til Husmændene, ikke til en Underpris, men for en god Betaling og et Vederlag, der dengang dækkede Udgifterne for dette Korn. Det var ikke en Foræring, Husmændene fik; de fik Kornet til en Pris, som det paa det Tidspunkt meget vel kunde produceres til. Det kan slet ikke sammenlignes med, at man nu vil lave en Særordning, hvor man giver Husmændene andre Produktionsvilkaar, gunstigere Produktionsvilkaar end andre Størrelsesgrupper inden for Landbruget.

Naar det ærede Medlem stadig viser tilbage til sin Stilling med Hensyn til Tilskud til Indførsel af Foderkorn til Husmændene, har det ikke saa forfærdelig megen Interesse med det Tilskud, som det ærede Medlem vil give til Kornet, hvis der ikke kommer Korn ind. Det tror jeg, det ærede Medlem vil være enig i. (Carl Petersen: Det er omtrent det eneste rigtige, der er sagt!). Det tror jeg ikke, det ærede Medlem kan afgøre. Men i hvert Fald vil det ærede Medlem ikke benægte, at det har kun Interesse, hvis der kommer Korn ind, og da der formentlig ikke kan komme Korn ind paa et Tidspunkt, hvor det kan faa Indflydelse for Afleveringen paa de større Gaarde, men først paa et Tidspunkt, hvor Landbrugsministeren og Landbrugsorganisationerne skal fastsætte Fordelingen, har det ikke saa forfærdelig megen Interesse for Husmændene at kunne faa denne Særstilling med Hensyn til billigt Korn. Derfor tror jeg, at Husmændene tog det fornuftige Standpunkt, da de under Forhandlingerne søgte at opretholde Tildelingskornet paa 1 Mill. Tdr. til Afleveringsprisen;